Publicaţie editată de
Parohia TOMA COZMA, ISSN 2067 - 8274
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poştal 700 554, Iaşi,
tel/fax: 0232 211 273
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Preot II Iustinian-Ionuţ Răduc, tel. 0729 935 888,
Secretar redacţie Vasilica Onofrei,
tel. 0741 706 602, 0761 621 994,
redactor_sef@yahoo.com
www.parohiatomacozma.ro,
parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susţinerea acestei publicaţii, dar şi pentru activităţile culturale şi filantropice ale parohiei, primim donaţii în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iaşi

Colectă pentru refacerea acoperişului casei parohiale

Ploile din ultima perioadă au scos în evidenţă problemele majore ale acoperişului de la casa parohială, care necesită intervenţie de urgenţă, pentru a stopa curgerea apei prin tavane. Lucrările de reparaţii au început deja şi am dori, în primă urgenţă, să refacem zonele cele mai critice.

Apelăm la ajutorul tuturor celor care ne pot sprijini pentru refacerea acoperişului, a cărui tablă şi şarpantă au fost profund afectate în ultimele decenii.

Puteţi face donaţii către Parohia Toma Cozma, prin virament, în contul RO 38 RZBR 0000 0600 0027 6450, Raiffeisen Bank Iaşi, iar în numerar la domnul Ing. Gheorghe

BIBLIOTECA PAROHIALĂ

Delectează-te cu o lectură plăcută!
Citeşte şi informează-te !

Prin Biblioteca Parohială, vă punem la dispoziţie o gamă largă de cărţi religioase şi de cultură generală.

Program de funcţionare:
Duminica, între orele 11.00-12.00

Persoane de contact:

*Alexandra Popa, tel. 0742 322 580, petite_sourire@yahoo.com

*Irina Dănilă, tel. 0742 344 024, irina_danila93@yahoo.com

Program liturgic şi duhovnicesc în această săptămână

♦**Astăzi, duminică, 3 august,**
- **ora 8.00,** Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii
- **ora 18.00,** Acatistul Icoanei Maicii Domnului "Prodromiţa". În cadrul acestei rugăciuni este expusă spre venerare o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromiţa", ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareţ al mănăstirii Prodromul de la Athos.
- **ora 18.00,** Taina Sfintei Spovedanii

♦**Luni, 4 august,**
- **ora 18.00,** Paraclisul Maicii Domnului
- **ora 18.00,** Taina Sfintei Spovedanii

♦**Marţi, 5 august,**
- **ora 18.00,** Slujba Vecerniei
- **ora 18.00,** Taina Sfintei Spovedanii

♦**Miercuri, 6 august, Schimbarea la Faţă (dezlegare la peşte)**
- **ora 8.00,** Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii
- **ora 11.00,** Taina Sfintei Împărtăşanii, în cadrul Sfintei Liturghii
- **ora 18.00,** Paraclisul Maicii Domnului
- **ora 18.00,** Taina Sfintei Spovedanii

♦**Joi, 7 august**
- **ora 18.00,** Paraclisul Maicii Domnului
- **ora 18.00,** Taina Sfintei Spovedanii

Vineri, 8 august,
- **ora 18.00,** Slujba Sfântului Maslu
- **ora 18.00,** Taina Sfintei Spovedanii

♦**Sâmbătă, 9 august,**
- **ora 18.00,** Slujba Vecerniei
- **ora 18.00,** Taina Sfintei Spovedanii

♦ **Duminică, 10 august,**
- **ora 8.00,** Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii
- **ora 11.00,** Taina Sfintei Împărtăşanii, în cadrul Sfintei Liturghii
- **ora 18.00,** Acatistul Icoanei Maicii Domnului "Prodromiţa". În cadrul acestei rugăciuni este expusă spre venerare o copie a icoanei făcătoare de minuni a Maicii Domnului „Prodromiţa", ce poartă binecuvântarea unui mare duhovnic, vrednicul de pomenire Protos. Petroniu Tănase, fost stareţ al mănăstirii Prodromul de la Athos.
- **ora 18.00,** Taina Sfintei Spovedanii

Important

•Rânduiala noastră ortodoxă cere cu necesitate celor care doresc să primească Sfânta Împărtăşanie să participe, atât la Sfânta Liturghie, cât şi la Laudele zilei, adică la toate celelalte slujbe ale Bisericii (Slujba Vecerniei, Slujba Utreniei), care de fapt constituie trepte ale pregătirii duhovniceşti pentru unirea noastră cu Hristos.

• În mod excepţional, pentru copiii preşcolari şi pentru creştinii aflaţi în situaţii speciale, Sfânta Împărtăşanie se va putea administra în afara cadrului canonic al Sfintei Liturghii

•**Pentru persoane bolnave sau în vârstă, care nu se pot deplasa la Biserică, se pot face programări la tel.: 0232 211 273, 0742 044 844**

Nr. 598 3 august—10 august 2014 - săptămâna Pr. Iustinian-Ionuţ Răduc

Credinţa şi fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a opta după Rusalii

Miercuri, 6 august: Schimbarea la Faţă a Domnului

Văzând, Iubitorule de oameni, Doamne, că ucenicii Tăi nu sunt încă luminaţi şi nu pricep că Tu trebuie să mergi la Ierusalim şi acolo să pătimeşti multe şi să fii omorât, ai început de atunci să le spui că toate acestea trebuie să le rabzi de bună voie pentru mântuirea noastră. Totuşi, ei neputând înţelege dacă sunt de la Dumnezeu sau de la om, după şase zile ai luat cu Tine pe Petru, pe Iacob şi pe Ioan şi i-ai dus pe muntele Taborului, ca să le arăţi, înainte de Cruce, Slava Ta Dumnezeiască, ca şi în timpul patimilor Tale să-Ţi cânte: Aliluia! *(Din Acatistul Schimbării la Faţă)*

Evanghelia duminicii

Matei 14, 14-22 - *Înmulţirea pâinilor*

14. Şi ieşind, a văzut mulţime mare şi I s'a făcut milă de ei şi le-a vindecat bolnavii.
15. Iar când s'a făcut seară, ucenicii s'au apropiat de El şi I-au zis: "Locul este pustiu şi iată că vremea a trecut; dă drumul mulţimilor ca să se ducă prin sate să-şi cumpere de mâncare".
16. Iisus însă le-a răspuns: "Nu trebuie să se ducă; daţi-le voi să mănânce".
17. Iar ei I-au zis: "Nu avem aici decât cinci pâini şi doi peşti".
18. Şi El a zis: "Aduceţi-Mi-le aici!"
19. Şi poruncind mulţimii să se aşeze pe iarbă şi luând cele cinci pâini şi cei doi peşti şi privind la cer, a binecuvântat; şi, frângând, a dat ucenicilor pâinile; iar ucenicii, mulţimilor.
20. Şi au mâncat toţi si s'au săturat; şi au strâns rămăşiţele de fărâmituri, douăsprezece coşuri pline.
21. Iar cei ce mâncaseră erau ca la cinci mii de bărbaţi, afară de femei şi de copii.
22. Şi îndată Iisus i-a silit pe ucenici să intre în corabie şi să treacă înaintea Lui pe ţărmul celălalt, până ce El va da drumul mulţimilor.

Viaţa - urcare pe Muntele Tabor

"Viaţa fiecăruia dintre noi ar trebui să fie ca o urcare pe Muntele Taborului, prin post, prin rugăciune, prin milostenie, prin metanie şi, în general, printr-o autentică viaţă trăită creştineşte. De aceea, pentru ca vieţuitorul din sfintele mănăstiri şi cel care vieţuieşte în lume să împlinească în viaţa lor taina cea mare a muntelui cel sfânt şi taina cea binecuvântată a praznicului Schimbării la Faţă a Mântuitorului Hristos, trebuie să împlinească în mod special trei lucruri.

În primul rând, fiecare trebuie să aibă taborul lui, care pentru călugăr este chilia de rugăciune, prelungire a altarului bisericii, iar pentru creştinul din lume este colţişorul de rugăciune, care nu trebuie să lipsească din nici o casă.

În al doilea rând, omul are nevoie de timp ales cu grijă care să fie timp de schimbare a inimii, a cugetului, a sufletului şi a minţii, care pentru călugări este în fiecare zi, iar pentru creştinul de rând în duminici şi în sărbători, când este chemat să simtă în biserica parohiei prezenţa Cerului.

În al treilea rând, atât călugărul, cât şi mireanul au nevoie de obştea sau de familia în care să se mântuiască, fiindcă Hristos nu a urcat singur pe munte, ci i-a avut alături pe trei dintre apostolii Săi".

(Fragment din cuvântul IPS Mitropolit Teofan rostit la Mănăstirea „Schimbarea la faţă", pe Muntele Ceahlău, 6 august 2012)

Hrana sufletului alimentează trupul

Voiau să-l ungă rege, cu sila ! (Ioan 6,15) - Acesta a fost efectul minunii pe care Hristos Domnul a făcut-o din milă pentru mulțime. De o astfel de proclamare entuziastă nu a putut scăpa decât mergând pe mare circa 5 kilometri, ajungându-i din urmă pe ucenicii Săi, pe care îi „silise" să pornească în croaziera nocturnă către celălalt mală/ al lacului (Marcu 6,45).

Trei au fost momentele care i-au determinat mulțimea de oameni să-lconsidere demn de a fi „lider" și, paradoxal, sunt evocate în doar o singură frază, cuprinsă chiar în primul verset evanghelic de astăzi: *a văzut* mulțimea, *i -a fost milă de ei*, iar după aceea, *a dat răspuns concret nevoilor lor,* vindecându-le pe toți bolnavii ce I-au fost aduși.

Aceste trei momente constituie trei elemente esențiale ale manifestării sociale a creștinului, menite prevină și să trateze trei boli sufletești ce macină sănătatea spirituală a creștinului modern: *absența, indiferența și indolența.* Adică, *să nu privești, fără a te strădui să înțelegi, să nu înțelegi fără a te angaja, să nu te angajeizi fără a avea în atenție binele aproapelui.*

Dar măreția Domnului Iisus Hristos se vădește în binele făcut până la capăt - au venit „să-L asculte și să se vindece de neputnțele lor"(Luca 5,15), nimeni nu I-a cerut ceva de mâncare deși uceicii au constatat această situație, încercând să găsească o soluție logică, fară a se implica: "Locul este pustiu și iată că vremea a trecut; dă drumul mulțimilor ca să se ducă prin sate să-și cumpere de mâncare". Iar replica Domnului Hristos a venit fără ezitare „dați-le voi să mănânce !" - Era mai degrabă un reproș ce sancționa lipsa lor de implicare.

Astfel, porunca Mântuitorului a generat una dintre cele mai frumoase imagini ale Bisericii Sale: Hristos binecuvintează și împarte ucenicilor, iar aceștia mulțimilor, într-o succesiune în care „cel mai mic se binecuvintează de cel mai mare"(Evrei 7,7), iar cel mai mare își dovedește calitatea prin capacitatea de a face binele celor care au nevoie, nu neapărat doar celor care îl cer... Privită după modelul oferit de Domnul nostru Iisus Hristos, viața creștină devine o continuă căutare, în priml rând a celor care au nevoie de tine, iar mai apoi a celor care ne pot fi de folos.

Pr. Mihai Mărgineanu

Pentru folos duhovnicesc

Scrisoare de la Îngerul Păzitor

Totdeauna lucrul tău să-l începi cu Dumnezeu !

"M-am uitat la tine când te-ai trezit de dimineață…Așteptam să-mi spui două-trei cuvinte, să mulțumești lui Dumnezeu pentru ziua de ieri, cerându-i ajutor pentru cele ce urma să le faci astăzi... Am observat că erai încărcat de griji și supărat, mult prea preocupat ca să îți cauți haine potrivite pentru a merge la serviciu, că, deh, haina face pe om !

Ai uitat de rugăciune, dar eu m-am rugat pentru tine și Dumnezeu ți-a dăruit, când ai ieșit din casă, un cer senin, un vânt ușor și cânt de păsărele. Păcat că nu ai observat nimic din toate astea și nici n-ai mulțumit lui Dumnezeu. Te-ai mâniat din cauza traficului rostind în schimb cuvinte urâte la adresa celor care îți stăteau în cale.

Cât ai lucrat, am stat în preajma-ți neputincios, căci, după cum te-ai comportat, parcă ai uitat cu totul de Dumnezeu, de mine nici nu mai spun. În schimb, l-ai pomenit pe cel rău, de fiecare dată când lucrurile nu mergeau cum ai fi vrut.

Te-am privit plecând grăbit de la serviciu și iar am așteptat să îmi dai vreun semn. Erai atât de obosit și agitat. Cu greu am reușit să te protejez în fața pericolelor la care te-ai expus. Mi-a fost milă de tine și m-am rugat lui Dumnezeu, iar El ți-a trimis o ploaie măruntă, să spele praful, să împrospăteze aerul și să îți alunge stresul acumulat. În loc să-i mulțumești lui Dumnezeu, L-ai înjurat. Iar eu doream atât de mult să îmi vorbești. Dar nu mi-am pierdut răbdarea. Oricum ziua era, încă, lungă!

Ți-am stat alături cât te-ai odihnit, m-am bucurat că, în familie, cei dragi ți-au readus parcă buna dispoziție. Dar a durat puțin, îndată te-ai izolat de ei, întâi la computer apoi la televizorul din camera ta, parcurgând un munte de informații și programe pe care nu le poți împărtăși cu dânșii.

Ai cinat apoi cu ai tăi, dar tare m-am mâhnit că nici la cină și nici la prânz nu ți-ai adus aminte de Cel ce-ți dăruiește „pâinea cea de toate zilele". În schimb, ai vorbit răstit și cu soția și cu copiii, turnându-le o avalanșă de observații și amenințări, după care, cu aerul de om frustrat, grăbit și mut, te-ai retras din nou în singurătatea internautului.

Ca să te „îmbunez", iarăși m-am rugat pentru tine, dar din păcate, n-ai mai ieșit la geam să vezi splendoarea cerului cu care Domnul a împodobit o seară minunată. Au rămas stelele să vegheze pentru tine... Dar nu contează! Dumnezeu te iubește, iar eu te voi însoți mereu, sperând că într-o zi îți vei da seama că nu trăiești doar pentru tine ! Am mai multă răbdare decât poți să-ți imaginezi tu vreodată…

Nu-Mi rămâne decât să te iubesc și să sper că, măcar mâine, îmi vei acorda puțin timp din timpul dăruit ție". *(Text adaptat de Pr. M. M.)*

Apostolul duminical

I Corinteni 1, 10-17

10. Vă îndemn, fraţilor, pentru numele Domnului nostru Iisus Hristos, ca toţi să vorbiţi la fel şi să nu fie dezbinări între voi; ci să fiţi cu totul uniţi în acelaşi cuget şi în aceeaşi înţelegere.
11. Căci, fraţii mei, despre voi, prin cei din casa lui Hloe mi-a venit ştire că la voi sunt certuri;
12. Şi spun aceasta, că fiecare dintre voi zice: Eu sunt al lui Pavel, iar eu sunt al lui Apollo, iar eu sunt al lui Chefa, iar eu sunt al lui Hristos!
13. Oare s-a împărţit Hristos? Nu cumva s-a răstignit Pavel pentru voi? Sau fost-aţi botezaţi în numele lui Pavel ?
14. Mulţumesc lui Dumnezeu că pe nici unul din voi n-am botezat, decât pe Crispus şi pe Gaius,
15. Ca să nu zică cineva că aţi fost botezaţi în numele meu.
16. Am botezat şi casa lui Ştefana; afară de aceştia nu ştiu să mai fi botezat pe altcineva.
17. Căci Hristos nu m-a trimis ca să botez, ci să binevestesc, dar nu cu înţelepciunea cuvântului, ca să nu rămână zadarnică crucea lui Hristos.

***

Scurtă exegeză patristică
- Sfântul Ioan Gură de Aur -

Dacă noi ne vom îngriji de a avea o viaţă neprihănită, vom putea atrage şi pe Elini la creştinism

«Tu însă dovedeşte-mi că Petru a fost învăţat sau că Pavel a fost un mare cărturar. Dar nu vei putea, fiindcă amândoi au fost bărbaţi simpli, amândoi ne-cărturari. Deci, după cum Hristos a zis la urmă ucenicilor săi, cărora le arătase puterea sa în Palestina mai întâi, „Când v-am trimis pe voi fără pungă, şi fără de traistă, şi fără de încălţăminte, avut-aţi lipsă de ceva?" (Lc. 22, 35), iar atunci când i-a trimis în lumea întreagă, le-a dat voie ca să ia cu dânşii şi pun-gă, şi traistă, şi încălţăminte, tot aşa şi aici. Căci ceea ce se caută este a se ară-ta puterea lui Hristos, astfel încât înţelepciunea lumii să nu poată scoate pe cei ce s-au apropiat prin credinţă. Când deci Elinii învinovăţesc pe ucenici că au fost oameni simpli şi necărturari, apoi noi atunci mai mult să-i învinuim chiar şi decât dânşii. Să nu zică cineva că Pavel a fost înţelept, ci lăudând pe acei bărbaţi mari şi admiraţi de dânşii pentru înţelepciunea şi meşteşugul ritoricesc, noi să zicem că cei dintre noi au fost cu toţii oameni simpli şi necărturari. Prin aceasta nu puţin îi vom doborî, şi astfel biruinţa noastră va fi strălu-cită. Acestea le-am spus pentru că am auzit pe un Creştin vorbind cu un Elin lucruri de râs şi în toiul vorbirii fiecare dintre dânşii înlăturând cele ale lor. Ceea ce trebuia să spună Creştinul, aceea spunea Elinul, şi ceea ce trebuia să spună Elinul aceea spunea Creştinul. Fiind vorba despre Pavel şi Platon, Eli-nul încerca să dovedească că Pavel a fost prost şi necărturar, pe când Creşti-nul, în simplitatea lui, încerca să dovedească că Pavel a fost mai învăţat decât Platon. Astfel că biruinţa a fost de partea Elinului, căci cuvântul lui a stăpâ-nit. Intr-adevăr, dacă Pavel ar fi fost mai învăţat decât Platon, apoi atunci mulţi ar putea zice cu drept cuvânt că el a covârşit nu prin har, ci prin puterea şi prin măiestria cuvântului. Aşa că cele vorbite de Creştinul acela au fost în folosul Elinului, iar cele spuse de Elin erau în folosul Creştinului. Dacă Pavel a fost necărturar, după cum zicea Elinul, şi cu toate acestea el a stăpânit şi a fost mai mare decât Platon, apoi fireşte că biruinţa este strălucită, fiindcă acest necărturar a încredinţat pe toţi ucenicii lui şi i-a tras către dânsul. De aici dar se vădeşte că propovăduirea Evangheliei s-a făcut nu întru înţelepciunea omenească, sau după cum zice el aici: „nu întru înţelepciunea cuvântului", ci întru harul lui Dumnezeu.

Deci ca nu cumva să pătimim de acestea, să nu ne facem singuri de râs vorbind astfel cu Elinii, fiindcă lupta este îndreptată chiar împotriva noastră, ci să învinuim pe apostoli de neînvăţătură, fiindcă o astfel de învinuire este laudă pentru dânşii. Când Elinii zic că apostolii au fost oameni proşti, noi atunci să adăogăm că au fost necărturari, fără ştiinţă, săraci, oameni de rând, nepricepuţi şi neînsemnaţi. Acestea nu sunt spre hula apostolilor, ci spre slava lor, dacă astfel fiind ei, s-au arătat mult mai străluciţi decât întreaga lume. Aceşti proşti şi necărturari s-au luptat vitejeşte cu puternicii şi cu înţelepţii, cu tiranii şi cu toţi cei ce se făleau în bogăţii, slavă şi în toate cele omeneşti.

Deci să ne învăţăm cum trebuie să stăm de vorbă cu Elinii, ca să nu fim ca vitele şi dobitoacele ce pasc pe câmp, ci să fim pregătiţi de nădejdea ce o avem în noi. Să rumegăm în noi acest fapt de căpetenie, care nu este mic şi de puţină însemnătate, şi să le spunem totdeauna: Cum s-a putut ca cei slabi şi neputincioşi să covârşească pe cei tari? Cum s-a putut ca cei doisprezece să cucerească lumea întreagă, folosindu-se nu de aceleaşi arme, ci fără nici o armă luptându-se cu cei înarmaţi? Căci, spune-mi: Dacă doisprezece bărbaţi, fără nici o pricepere în meşteşugul războinic, s-ar arunca într-un şir nemărgi-nit de ostaşi înarmaţi până-n dinţi şi dacă cei doisprezece ar fi lipsiţi nu numai de arme, ci încă şi slabi cu trupul, şi cu toate acestea chiar de li s-ar arunca din rândul oştirii mii de săgeţi, ei n-ar pătimi nimic, şi deşi ar avea în trupurile lor înfipte toate săgeţile, ei n-ar suferi nici o vătămare, şi la urmă ar învinge şi ar zdrobi cu desăvârşire întreaga oaste, fără ca dânşii să se folosească de arme, ci apărându-se numai cu mâinile, şi pe unii i-ar sfâşia, iar pe alţii i-ar lua în ro-bie, fără ca vreunul din ei să fi căpătat vreo rană – oare ar putea zice cineva că ceea ce s-a petrecut aici a fost ceva omenesc? Cu toate că biruinţa apostolilor a fost cu mult mai minunată decât a acestora, fiindcă dacă pare lucru minunat a nu fi cineva străpuns de săgeţi, deşi este gol şi dezarmat, apoi cu mult mai minunat este să vezi pe pescar, pe prost şi necărturar covârşind pe cel învăţat şi plin de toată ştiinţa omenească, să-l vezi că poartă cu sine o aşa de mare is-cusinţă, încât să nu poată fi împiedicat în drumul său nici de nimicnicia lui, nici de sărăcie, nici de primejdii, nici de obiceiurile ce le avea mai înainte, nici de asprimea cea mare a poruncilor ce se dau împotriva lui, nici de miile de morţi ce-i stau în faţă, nici de vrednicia celor ce înşelau pe alţii şi nici de mul-ţimea celor înşelaţi!

Aceasta este ceea ce împiedică pe necredincioşi de a se face Creştini. Pe necredincioşi să-i atragem prin viaţa noastră. Mulţi bărbaţi simpli şi proşti, în chipul acesta au uimit cugetele filosofilor, căci prin faptele lor au arătat o mai mare filosofie decât aceia; căci din viaţa şi din faptele lor iese un glas mai puternic şi mai strălucit decât orice trâmbiţă.

Deci numai prin purtarea şi viaţa noastră vom putea să -i vânăm şi să clădim Biserica lui Hristos prin sufletele lor; această bogăţie deci să o strângem. Nimic nu este de acelaşi preţ ca sufletul omului, nici chiar lumea întreagă» .

Text cules de Vasilica Onofrei